

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ,

ΤΗΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΗΝ ΤΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Τόσον αἰσχρὰ καὶ ρυπαρὰ καὶ δύσφημὰ εἶσι πάντα τὰ σαρκικὰ ἁμαρτήματα, ὥστε καὶ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐντροπὴν προξενούσι, καὶ φέρουσι τὸ κόκκινον χρῶμα εἰς τὸ πρόσωπον. Λαλοῦμεν ἀνυποστόλως περὶ παντὸς ἁμαρτήματος, παρρησιάζοντες καὶ καταθεατρίζοντες πάσας τὰς τούτου περιστάσεις· ἀλλ', ὅταν θέλωμεν περιγράψαι τὸ βᾶρος τῶν τῆς σαρκὸς ἁμαρτιῶν, τότε ἡ συστολὴ καὶ ἡ ἐντροπὴ, καὶ τῆς ἀναισχυντίας ὁ φόβος καὶ ἀπὸ τοῦ νοῦς ἡμῶν ἀφαιρεῖ τὰ πρέποντα νοήματα, καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος ἡμῶν ἀρπάζει τὰς ἀρμοδίας καὶ παραστατικὰς τῆς αἰσχροουργίας αὐτῶν λέξεις καὶ φράσεις. Μόνος ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅστις εἶχεν οὐχὶ ἐπίγειον, ἀλλ' ἐπουράνιον σοφίαν, καὶ ἐλάλει οὐχὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῷ ἀποκαλυπτόμενα, παρέστησε, καὶ ἀπέδειξε τὸ βᾶρος ἐνὸς τῶν σαρκικῶν ἁμαρτημάτων, ἡγουν τῆς πορνείας, διὰ νοημάτων τοσοῦτον ὑψηλῶν, καὶ λόγων τοσοῦτον ἐμφαντικῶν, ὥστε οἱ ταῦτα ἀκούοντες, καὶ καταλαμβάνοντες οὐ μόνον

ἐξίστανται, καὶ ἐντρομοὶ γίνονται, ἀλλὰ καὶ συστέλλονται ἀπὸ τῆς τοιαύτης θεοσυγοῦς πράξεως. Ταῦτα περιέχει ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς αὐτοῦ περικοπή· ἀλλὰ διὰ τὸ ὕψος τῶν νοημάτων, καὶ τὸν συμβιβασμὸν τῆς σειρᾶς αὐτῶν πολλὰ δυσνόητα γίνονται, καὶ δυσερμήνευτα τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα· ἐὰν ὁ θεὸς διὰ τὸ ἄμετρον αὐτοῦ ἔλεος εὐδώσῃ τὴν παρ' ἡμῶν προβαλλομένην ἐρμηνείαν αὐτῶν, ἐλπίζω, ὅτι βλέπετε μὲν τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, κατανοήσαντες δὲ τὰ ἀποστολικὰ νοήματα, πολλὴν τρυγᾶτε καὶ μεγάλην τὴν ψυχικὴν ὠφέλειαν.

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἕξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἕξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

1. Κορ. 6.
12.

Πῶς; « Πάντα μοι ἕξεστιν »; ἔχω ἄδειαν, ἵνα πράττω ὅ,τι θέλω; λοιπὸν ἔχω ἄδειαν, ἵνα πράττω καὶ τὰ κακά· ναί, ἔχω ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν, ἵνα πράττω εἴ τι ἂν

Σειρ. 15.
14. 16.

θέλω, ἐπειδὴ ἐπλάσθη ἐλεύθερος καὶ αὐτεξούσιος· « Ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφήκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίῳ αὐτοῦ· παρέθηκε σοὶ πῦρ καὶ ὕδωρ, καὶ ὅπου ἐὰν θέλῃς, ἐκτενεῖς τὴν χειρὰ σου »· πλὴν παρατηρῶ καὶ τὰ ἐξῆς· « Ἄλλ' οὐ πάντα συμφέρει »· ἔχω ἐξουσίαν, ἵνα πράττω πάντα, ὅσα θέλω, πλὴν οὐ πάντα συμφέρουσί μοι· ἐὰν πράττω τὰ καλὰ ἔργα, ὠφελοῦμαι· ἐὰν δὲ πράττω τὰ κακὰ, βλάπτομαι· « Πάντα μοι ἔξεστιν, » ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος »· ἔχω ἐξουσίαν, ἵνα πράττω πάντα, καὶ τὰ καλὰ, καὶ τὰ κακὰ, πλὴν οὐκ ἔστι πρόπον, ἵνα ἐγὼ ἐξουσιασθῶ ὑπὸ τινος κακοῦ, οὐκ ἔστι συμφέρον μοι, ἵνα κατασταθῶ δοῦλός τινος ἁμαρτίας· ἐπιφέρει δὲ καὶ παράδειγμα ταύτης τῆς ἀδείας καὶ ἐξουσίας, λέγων.

1. Κορ. 6.
13.

Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει.

Ὁ θεὸς ἐδημιούργησε τὰς τροφὰς διὰ χρῆσιν τῆς κοιλίας· « Τὰ βρώματα τῆ κοιλία », καὶ τὴν κοιλίαν ἐπλάσεν, ἵνα, δεχομένη τὰς τροφὰς, τρέφῃ καὶ συντηρῇ τὸ σῶμα· « Καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασι »· ἔχω ἐξουσίαν, ἵνα ἀπολαμβάνω πάσας τὰς τροφὰς, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἐποίησεν αὐτὰς ὁ θεός· ἀλλ' οὐ συμφέρει μοι, ἵνα ἄνω μέτρον καὶ διακρίσεως μετέρχωμαι αὐτάς· διότι ἡ μὲν ἁμετρος τούτων χρῆσις βλάπτει τὸ σῶμα, ἡ δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ἀπηγορευμένη βλάπτει τὴν ψυχὴν μου· ἔχω ἐξουσίαν, ἵνα

ἀπολαμβάνω πάσας τὰς τροφὰς, ἀλλ' οὐδὲ πρόπον ἐστίν, οὐδὲ συμφέρον, ἵνα ἐγὼ ἐξουσιασθῶ ὑπὸ τινος τροφῆς, ἢ ὑπὸ τῆς κρεωφαγίας, ἢ ὑπὸ τῆς ψαροφαγίας, ἢ ὑπὸ ἄλλης ἀρεστῆς μοι τροφῆς, καὶ κατασταθῶ δοῦλός τῆς κοιλίας μου· διότι τὰ βρώματα καὶ ἡ κοιλία εἰσι πράγματα φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα, ποιεῖ δὲ αὐτὰ ὁ θεὸς μετὰ θάνατον ἀργὰ καὶ ἄχρηστα· « Ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην, » καὶ ταῦτα καταργήσει ». Ταῦτα τὰ ἀποστολικὰ λόγια εἰσι προκατασκευῆ, δι᾽ ἧς ὁ θεὸς ἀπόστολος ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδεὶς ἐξουσίαν ἔχει, ἵνα πορνεύῃ.

Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρει, καὶ ὑμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πάντες οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ συνισῶσιν ἐν σῶμα, τὸ σῶμα δηλαδὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἕκαστος δὲ μέλος ἐστὶ τούτου τοῦ ἁγίου σώματος· « Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους ». Ἐχεις, λέγει, ἐξουσίαν, ἵνα τρώγῃς πᾶσαν τροφήν, ἐπειδὴ αἱ τροφαὶ γεγόνασι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰς τροφὰς· οὐδεμίαν δὲ ἐλευθερίαν ἔχεις τοῦ πορνεύειν, ἐπειδὴ τὸ σῶμα οὐκ ἐπλάσθη, ἵνα πορνεύῃ, ἀλλ' ἵνα γένηται τοῦ σώματος μέλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· « Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ ». Αἱ τροφαὶ σαί εἰσιν, ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν εἰσιν, ἐπειδὴ πρὸς τροφήν σου γεγόνασι

τὸ δὲ σῶμά σου οὐκ ἔστι σὸν, οὐκ ἔστιν ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ ἔστι τοῦ Κυρίου, ὡς μέλος τοῦ σώματος αὐτοῦ. « Καὶ ὁ Κύριος » τῷ σώματι ». Βλέπε δὲ, πῶς ἀντιπαρτίθησι ταῦτα. « Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ. » τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασι καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι ». τὰ βρώματα καὶ ἡ κοιλία καταργοῦνται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. « Ὁ δὲ » θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει. τὰ δὲ σώματα ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως διὰ τῆς παντοδυναμίας τοῦ θεοῦ ἐξεγείρονται, καὶ γίνονται ἀθάνατα, καθὼς καὶ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μετὰ τὴν τριήμερον ταφὴν ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ ἐγένετο ἄφθαρτον καὶ ἀθάνατον. « Ὁ » δὲ θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς » ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ». Διὰ τούτων δὲ τῶν λόγων ἔδειξεν, ὅτι τὰ μὲν βρώματα, ὡς πρόσκαιρα, εἰσὶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, τὰ δὲ σώματα ἡμῶν, ὡς αἰώνια μέλη τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐκ εἰσὶν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν. ἐπιβεβαιωτικὰ δὲ τούτων εἰσὶ καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ἀποδεικτικὰ τοῦ τῆς πορνείας βάρους.

1. Κορ. 6.
15.

Οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.

Κατὰ τίνα λόγον τὰ σώματα ἡμῶν εἰσι μέλη τοῦ Χριστοῦ; ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἔστιν ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας. ἡ δὲ ἐκκλη-

σία ἔστι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὡς ὁ αὐτὸς Παῦλος διδάσκει, λέγων. « Αὐτὸν ἔδωκε κεφα-<sup>Ἐφεσ. 1.
22. 23.</sup> » λὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἔστι » τὸ σῶμα αὐτοῦ ». μέλη δὲ τῆς ἐκκλησίας εἰσὶ πάντες οἱ πιστοί, διὰ τοῦτο κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πάντες οἱ πιστοὶ ἔσμεν μέλη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. γινόμεθα δὲ « σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους », <sup>1. Κορ. 12.
27.</sup> πρῶτον μὲν, υἰοθετούμενοι διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, δεύτερον δὲ, μεταλαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρτου, ἡγουν τοῦ αὐτοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ ἐνούμενοι, καὶ ἐν σῶμα γινόμενοι. « Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, <sup>1. Κορ. 10.
16. 17.</sup> » λέγει ὁ αὐτὸς ἀπόστολος, ὃ εὐλογοῦμεν, » οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ » ἔστι; τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινο- » νία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; » ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἔσμεν. » οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνός ἄρτου μετέχο- » μεν ». Εἰπὼν δὲ, ὅτι τὰ σώματα ἡμῶν εἰσι μέλη τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τούτου συμπεραίνει, πόσον φρικτὸν ἔστι τῆς πορνείας τὸ ἀμάρτημα. ἄρα γε, λέγει, ἀγνοεῖτε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν εἰσι μέλη τοῦ Χριστοῦ; ἔπειτα σχηματίζει τὸν λόγον εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, λέγων. τί οὖν ἄλλο ποιῶ, εἰάν πορνεύω, εἰμὴ, ὅτι αἶρω τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ ποιῶ αὐτὰ πόρνης μέλη; Βλέπε δὲ τοῦ λόγου τὴν ἔμφασιν. οὐκ εἶπε, συναπτῶ, ἀλλ' αἶρω, ἡγουν χωρίζω τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶ αὐτὰ μέλη πόρνης. Καὶ εἰς οὐκ ἂν φοίξῃ, ταῦτα ἀκούων, οἱ στυγνῶται

104. 19. « Οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη » ὁ δὲ
33. πόρνος σχίζει αὐτὰ, καὶ διατέμνει· « Μὴ
» γένοιτο », ἐξεβόησεν ὁ Παῦλος, ὅτε ταῦτα
εἶπε· τοῦτο δὲ ἀπευκτικόν ἐστιν· εὐχεται
δηλονότι διὰ τοῦ, « μὴ γένοιτο », ἵνα μηδέ-
ποτε ἐγκαταλείπη αὐτὸν ὁ θεὸς πράξαι
τοιούτον ἀμάρτημα. Διὰ δὲ τῶν ἐξῆς διερ-
μηνεύει τὸ, πῶς ὁ πορνέων ποιεῖ μέλη
πόρνης τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ.

1. Κορ. 6.
16. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος
τῇ πόρνη, ἐν σῶμά ἐστιν; ἔσονται
17. γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ
δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ
ἐστι.

Γεν. 2. 24. Διὰ τί τοῦτον τὸν λόγον· « Καὶ προσ-
» κολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
» καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν »·
ὅν ὁ Ἀδάμ εἶπε περὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς
παντὸς ἀνθρώπου, ἐφαρμόζει ὁ ἀπόστολος
καὶ εἰς τὴν πόρνην; διότι τὸ τῆς φύσεως
ἔργον ἐστὶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἰς τε τὸν νό-
μιμον γάμον, καὶ εἰς τὴν πορνείαν, ἡγουν
συνάφεια καὶ συνουσία ἀνδρὸς μετὰ γυναι-
κὸς, ποιούσα τοὺς δύο σάρκα μίαν· ἵνα δὲ
ἀποδείξῃ διὰ τῆς θείας γραφῆς, ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμα μετ' αὐτῆς
γίνεται, ἀνέφερε ταῦτα τοῦ Ἀδάμ τὰ
λόγια· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φυσικὸν ἔργον ἐστὶν
ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, διὰ τί ὁ μετὰ τῆς ἰδίας
γυναικὸς ἐνούμενος οὐ χωρίζει τὰ μέλη τοῦ
Χριστοῦ, καθὼς χωρίζει αὐτὰ, καὶ ποιεῖ
πόρνης μέλη ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη;

δότι ὁ μετὰ τῆς ἰδίας γυναικὸς ἐνούμενος,
ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ μέλους, τοῦ
συναφέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς
ἐκκλησίας· ὁ δὲ μετὰ τῆς πόρνης μιγνύμε-
νος, συνάπτεται μετὰ ξένου μέλους· διότι
« Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν », ὡς ἔχων σκο-
πὸν τὴν παιδοποιίαν· « Πόρνος δὲ καὶ
» μοιχοῦς κρινεῖ ὁ θεός », ἐπειδὴ διὰ μόνην
τὴν ἡδονὴν συμμίγνυνται· διότι ὁ νόμιμος
γάμος ἐστὶ τύπος τῆς πνευματικῆς ἐνώ-
σεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς νύμφης
αὐτοῦ τῆς ἐκκλησίας· « Καὶ ἔσονται οἱ δύο
» εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα
» ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς
» τὴν ἐκκλησίαν ». Βλέπε δὲ, πῶς δεῖξας ὁ
ἀπόστολος διὰ τοῦ ῥητοῦ τῆς θείας γραφῆς,
« Ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν ἐστὶ
» σῶμα », κατασκευάζει ἔπειτα καὶ τὴν
ἀπόδειξιν περὶ τοῦ, ὅτι ὁ πόρνος ποιεῖ τὰ
μέλη τοῦ Χριστοῦ μέλη πόρνης· « Ὁ δὲ
» κολλώμενος, λέγει, τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ
» ἐστὶ »· τοῦτο δὲ σημαίνει, ὅτι διὰ τῆς
πίστεως καὶ ἀρετῆς τῷ Χριστῷ συνενού-
μενος, γίνεται ὅλος πνευματικὸς, μηδὲν
ἔχων σαρκικὸν φρόνημα, ἀλλὰ καὶ νοῦν,
καὶ καρδίαν, καὶ θέλησιν πνευματικῆν·
ὅστις ἐνοῦται μετὰ τῆς πόρνης, γίνεται ἐν
σῶμα μετ' αὐτῆς· ὅστις ἐνοῦται μετὰ τοῦ
Κυρίου, γίνεται ἐν πνεῦμα μετ' αὐτοῦ. Φα-
νερόν οὖν τὸ συμπέρασμα, ἡγουν τὸ, ὅτι
ὅστις ἐνοῦται μετὰ τῆς πόρνης, ἐκεῖνος
ποιεῖ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ πόρνης μέλη.
Ταῦτα δὲ διδάξας, δίδωσι τὴν ἐντολὴν τῆς
φυγῆς ἀπὸ τῆς πορνείας, λέγων·

1. Κορ. 6.
18.

Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει.

Ὁ φθόνος, ὁ θυμὸς, τὸ μῖσος οὐκ εἰσὶν ἐκτὸς, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ σώματος· ἀμαρτάνει δὲ εἰς τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ὁ φθονερός, καὶ ὁ θυμώδης, καὶ ὁ φιλόμισος, καθότι ταῦτα τὰ πάθη τήκουσι καὶ διαφθείρουσι τὸ σῶμα. Πῶς οὖν λέγει, ὅτι πᾶν ἀμάρτημα ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστι· καὶ ὅτι ὁ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει; Πολλοὶ καὶ διάφοροὶ εἰσὶν αἱ εἰς ταῦτα τὰ δυσσερμηνεύτα λόγια ἐρμηνεῖαι· ἡμεῖς δὲ προσβάλλομεν τὴν φαινομένην πιθανωτέραν. Ὁ φθόνος, καὶ ὁ θυμὸς, καὶ τὸ μῖσος οὐκ εἰσὶν ἐνέργειαι, ἀλλὰ πάθη, διότι οὐδὲ φθόνον ποιοῦμεν, οὐδὲ θυμὸν, οὐδὲ μῖσος, ἀλλὰ πάσχομεν ὑπ' αὐτῶν, καὶ καταταυραννοῦμεθα· ὁ δὲ ἀπόστολος οὐ λαλεῖ περὶ τῶν ἀμαρτημάτων, ὑφ' ὧν ἡμεῖς πάσχομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν, ὅσας ἡμεῖς ποιοῦμεν· « Πᾶν ἀμάρτημα, λέγει, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, » ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστι· τοῦτο δὲ ἀληθές· διότι ὅσα ἀμαρτήματα ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἐκτὸς τοῦ σώματός εἰσι· ποιοῦμεν φόνον, κλοπὴν, ἀρπαγὴν, συκοφαντίαν, ψευδομαρτυρίαν, βλασφημίαν, καὶ τὰ λοιπὰ, αὐτὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ σώματος ἡμῶν εἰσι, καθότι τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς ἄλλους βλάπτουσιν, εἰς δὲ τὸ σῶμα ἡμῶν οὐδεμίαν προξενοῦσι βλάβην· ὁ δὲ πορνεύων, ποιῶν

Ὁρ. τὴν
Οἰκονομ.
Αὐτ.

τὴν πορνείαν, βλάπτει καὶ κακοποιεῖ τὸ ἴδιον σῶμα, ἐκνευρίζων, καὶ μολύνων, καὶ ἀκάθαρτον αὐτὸ ποιῶν. Παρατήρησον δὲ δύο τινα, πρῶτον μὲν τὸ, « Φεύγετε », ὃ περ σημαίνει τὴν ταχεῖαν καὶ τελείαν ἀποστροφὴν τοῦ τοιούτου ἀμαρτήματος· δευτέρον δὲ, ὅτι οὐ μόνον ὡς νομοθέτης εἶπε, « Φεύγετε τὴν πορνείαν », ἀλλὰ καὶ ὡς διδάσκαλος ἐφανέρωσε, διὰ ποίους λόγους ἀνάγκη ἐστίν, ἵνα αὐτὴν φεύγωμεν· « Φεύγετε, λέγει, τὴν πορνείαν »· διότι πᾶν ἄλλο ἀμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃτε, βλάπτει τὴν ψυχὴν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ σῶμα· ἡ δὲ πορνεία καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα ἡμῶν βλάπτει. Καὶ οὗτος μὲν ἐστὶν εἰς λόγος, ἐπισυνάπτει δὲ εὐθὺς καὶ ἄλλον, λέγων·

Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ἱ. Κορ. 6.
19.
ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν;

Μετὰ τοὺς προειρημένους λόγους πρὸς βάλλει ἔτι τρεῖς, τὴν χάριν δηλαδὴ, τὴν ἀξίαν, καὶ τὸ δικαίωμα· διὰ τούτων δὲ καὶ φοβίζει, καὶ πείθει, ἵνα φεύγωμεν τὴν πορνείαν· ἡ χάρις ἐστὶν ὑπερμεγίστη, διότι τὰ σώματα ἡμῶν εἰσὶ ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν κατοικοῦντος ἁγίου πνεύματος· ἡ ἀξία τοῦ χαριτοδότου ἐστὶν ὑπερτάτη, διότι ὁ χαριτοδότης ἐστὶν αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ θεός, ὁ εἰπών· « Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ » πᾶσαν σάρκα ». Τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστὶν ὑπεράνω πάντων τῶν δικαιωμάτων, ἐπειδὴ ὁ θεὸς καὶ ἔπλασε, καὶ

ἐξηγόρασε τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν, οὐδὲ εἰς τὸ σῶμα. Οὐκ οἴδατε, λέγει, ὡς ἄνθρωποι, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ἐστὶ ναὸς τοῦ παναγίου πνεύματος τοῦ ἐν ὑμῖν κατοικοῦντος; « Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν »; Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἐλάβετε ταύτην τὴν μεγίστην χάριν παρὰ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων θεοῦ, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ »; οὐκ οἴδατε ὅτι οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχετε οὐδὲ εἰς τὴν ψυχὴν, οὐδὲ εἰς τὸ σῶμα ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐστε πλάσματα τοῦ πλάσαντος, καὶ δούλοι τοῦ ἐξαγοράσαντος ὑμᾶς θεοῦ; « Καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν »; Ἐσιώπησε δὲ τὸ ἐκ τῶν λόγων τούτων ἐπόμενον συμπέρασμα, ὡς φανερόν καὶ πασιδῆλον. Πῶς οὖν τολμᾶτε, ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα, μιαίνειν διὰ τῆς πορνείας τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἅμα δὲ ὑβρίζειν καὶ τὸν δοτήρα τοῦ τοιοῦτου χαρίσματος; πῶς τολμᾶτε ποιεῖν τὰ μέλη ὑμῶν πόρνῃς μέλη, μηδεμίαν ἐξουσίαν ἔχοντες, ἀλλὰ πλάσματα τοῦ θεοῦ ὄντες, ἐξηγορασμένα ὑπ' αὐτοῦ δι' ἀτιμῆτου τιμῆς;

1. Κορ. 6.
20.

Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃ τινὰ ἐστὶ τοῦ θεοῦ.

Διὰ τί ἀνέφερε μόνον τὸ, « Ἠγοράσθητε », ἐσιώπησε δὲ τὸ, ἐπλάσθητε; διότι ἀρκεῖ τὸ, « Ἠγοράσθητε », πρὸς ἀπόδειξιν τῆς

δουλείας, καθότι πᾶς ἠγορασμένος, δούλος ἐστὶ τοῦ ἀγοράσαντος αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐπλάσθη ὑπ' αὐτοῦ· ἢ διότι ὁ ἀγορασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἤγουν ἡ ἀνάπλασις αὐτῆς, ἐστὶν ἔργον καὶ αὐτῆς τῆς πλάσεως ὑπέρτερον καὶ ἐνδοξότερον· ἐφάνερωσε δὲ ἡμῖν ὁ ἐπιστήθιος Ἰωάννης, πῶς καὶ διὰ τίνος ἠγοράσθημεν, ὅτε ἐλάλητε πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀποκαλύψει καὶ εἶπεν· « Ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας ^{ἀποκ. 59.} » τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἱματί σου »· Σὺ, λέγει, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐσφάγης ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐκχυθέντος αἱματός σου ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, καὶ ἐποίησας δούλους τοῦ θεοῦ καὶ πατρός σου. Λέγει οὖν ὁ Παῦλος, ἐπειδὴ « Ἠγοράσθητε τιμῆς », ἤγουν διὰ τοῦ ὑπερτίμου αἱματος τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, δοξάσατε τὸν θεὸν καὶ διὰ τοῦ σώματος καὶ διὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ εἰσι τοῦ πλάσαντος καὶ ἐξαγοράσαντος αὐτά. Δοξάζεται δὲ ὁ θεὸς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν διὰ τῆς σωφροσύνης, διὰ τῆς ἐλεημοσύνης, διὰ τῆς νηστείας, διὰ τῆς ἀγρπνίας, διὰ τῶν σωματικῶν κόπων, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς τελουμένων· δοξάζεται δὲ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν ὁ θεὸς διὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως, διὰ τῆς πρὸς θεὸν ἐλπίδος, διὰ τῆς πρὸς θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης, διὰ τῆς καθαρότητος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ λογισμοῦ, διὰ τῶν ἁγίων νοημάτων, καὶ θείων ἀναβάσεων· τότε δοξάζεται ὁ θεὸς καὶ ἐν τῷ πνεύματί σου, καὶ ἐν τῷ σώματι

σου, ὅταν ἡ μὲν ψυχὴ σου νοήματα ἔχου-
σα εὐσεβοῦν, καὶ λογισμοὺς θεαρέστους, διε-
γείρη τὸ σῶμά σου πρὸς κατόρθωσιν πά-
σις πρακτικῆς ἀρετῆς· τὸ δὲ σῶμα ὑπηρε-
τῇ προθύμως πρὸς τὰ ἅγια τῆς ψυχῆς
διανοήματα.
